§ 139 odst. 2 lit. b) je k odnětí koncese zapotřebí, aby dotčený živnostník dopustil se jednání tímto předpisem kvalifikovaného po opětovné písemné výstraze, tedy, aby dotčenému jednání předcházely aspoň dvě písemné výstrahy. Tento předpoklad byl v daném případě splněn, neboť první písemná výstraha byla st-li udělena výměrem okr. úřadu ve Strakonicích ze 13. října 1930, druhá výměrem téhož úřadu z 29. května 1931, měl tedy st-l obě výstrahy již v době, kdy podle náhledu úřadu dopustil se dalších poklesků, které úřadu I. stolice zavdaly podnět k odnětí koncese. Že výstrahy ony vešly v moc práva, stížnost nepopírá, a ze zákona nelze dovoditi požadavek, aby výstrahy ony nabyly právní moci již před tím, než živnostník dopustil se jednání, které úřadu zavdalo podnět k odnětí živnosti.

Jednání, jež bylo na úkor požadavku spolehlivosti požadovanému zákonem pro živnost hostinskou, spatřuje žal. úřad v tom, a) že st-l pronesl vůči žebráku Josefu P. svrchu uvedený závadný výrok za okolností ve výměru blíže vyznačených, b) že přechovával u sebe, nemaje živn. oprávnění k přechovávání cizinců, Josefa Š.

Proti výroku sub b) namítal st-l a namítá i ve stížnosti, že nepřechovával u sebe Josefa Š. za úplatu, a že proto mohl tak učiniti, aniž se dopustil přestupku, bez potřebného jinak živn. oprávnění, zvláště když šlo o jediný případ a nikoliv o přechovávání cizinců po živnostensku prováděné, které předpokládá opětovné přechovávání.

Žal. úřad ve svém rozhodnutí s touto námitkou se nevypořádal a neuvedl, proč má za to, že v tomto případě šlo o přechovávání cizinců po živnostensku provozované, k němuž je zapotřebí živn. koncese; v opomenutí tom dlužno spatřovati podstatnou vadu řízení.

Jednání sub a) uvedeného týkají se námitky stížnosti, že jednání ono nesouvisí s provozem živnosti a že vůbec nemůže býti důkazem nespolehlivosti st-le k provozování hostinské živnosti, ježto jde o důvod politický a nikoliv živn. Tím popírá stížnost, že by uvedené jednání st-le mělo kvalifikaci jednání jsoucího na úkor spolehlivosti k provozování hostinské živnosti ve smyslu § 18 odst. 1 a 2 živn. ř. Ačkoliv st-l již v řízení správním touto námitkou se bránil a tvrdil, že v uvedeném jednání jeho nelze spatřovati jeho nespolehlivost k provozování hostinské živnosti, nezaujal žal. úřad k této námitce stanoviska, v čemž rovněž nutno spatřovati podstatnou vadu řízení, ježto nedostatek ten ztěžuje st-li řádnou obranu a nss-u znemožňuje přezkoumati zákonnost a formální bezvadnost nař. rozhodnutí.

Č. 12.100.

Policejní právo trestní: * Odsoudila-li první stolice stranu pro dva trestné činy k určitému trestu, nemůže druhá stolice, osvobodila-li stranu ohledně viny jednoho z těchto činů, ponechati v platnosti trest vyslovený prvou stolicí za oba trestné činy.

(Nález ze dne 29. října 1935 č. 19.113/35.)

Věc: Jan Š. ve St. (adv. Dr. Frant. Littna z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o policejní přestupek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okr. úřad ve Strakonicích uznal st-le výměrem ze 6. února 1933 vinným, že dne 5. února 1933 při rozptylování demonstrujícího davu četnictvem volal na žebráka jej o almužnu prosícího, stoje na vyvýšeném místě svého průjezdu: »Jděte si k těm s těma žihadlama, ať vám dají, já na ně musím platiti« a dále, že ve svém hostinci přechovával tajemníka komunistické mládeže, ač jej neznal a nevěděl, za jakým účelem ve St. je, a tím mu umožnil protizákonnou činnost, totiž organisování stávkových hlídek, nedovolených projevů a pod. Tím se po náhledu okr. úřadu dopustil přestupku čl. 3 odst. 2 zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb., pro který mu okr. úřad uložil podle čl. 3 odst. 1 cit. zák. pokutu 2.500 Kč ve prospěch státní pokladny, v případě nedobytnosti pak trest vězení v trvání 7 dní, při čemž prohlásil, že skutková podstata přestupku je prokázána částečným vlastním doznáním, svědectvím Josefa P. a četnictva.

Proti tomuto nálezu podal st-l odvolání.

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím nevyhověl odvolání, pozměnil však nález I. stolice ve výroku o vině potud, že přestupek st-li za vinu kladený shledal v tom, že dne 5. února 1933 při rozptylování demonstrujícího davu četnictvem, stoje na vyvýšeném místě svého průjezdu, volal na žebráka, prosícího jej o almužnu: »Jděte si k těm s těma žihadlama, ať vám dají, já na ně musím platiti«, při čemž ukázal rukou na zakročující hlídku, neboť tímto nepřístojným chováním a jednáním netoliko porušil dobrý mrav a slušnost, ale za dané situace i značně ohrozil veřejný klid a pořádek. Tato skutková podstata byla po náhledu zem. úřadu prokázána svědectvím Josefa P. a vrch. strážmistra M., jakož i částečně vlastní výpovědí obviněného.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l stížnost, o níž nss uvážil toto:

St-l uplatňuje ve stížnosti v podstatě tři námitky a to: 1. že úřad II. stolice přehlíží druhý důvod, pro který st-l byl uznán vinným přestupkem za vinu mu kladeným; 2. že žal. úřad dopustil se nezákonnosti, resp. vadnosti řízení, když opřev se pouze o jeden z důvodů, pro který st-li trest byl uložen, a nevyřídiv vyvrácení důvodu druhého st-lem, uznal trest st-li uložený za správný a přiměřený; 3. že úřad neuvedl pravý a skutečný důvod, pro který bylo proti st-li zakročeno, totiž jeho členství v měst. zastupitelstvu za stranu komunistickou, nýbrž místo tohoto skutečného důvodu formálně uvedl důvod jiný.

Pokud jde o tuto poslední námitku, shledal ji nss bezdůvodnou, neboť nss zkoumá nař. rozhodnutí jedině tak, jak straně bylo vydáno, a nepřísluší mu pátrati, zda vlastním podnětem pro zákrok proti straně byly snad motivy jiné, než které v nař. rozhodnutí došly výrazu.

Pokud jde o námitku sub 1. uvedenou, sluší konstatovati, že úřad I. stolice skutečně odsoudil st-le pro dvě skutkové podstaty, a to jednak proto, že st-l vyváděje žebráka Josefa P. z hostince, pronesl vůči němu

svrchu uvedený závadný výrok, jednak proto, že přechovával u sebe tajemníka komunistické mládeže, ačkoliv jej neznal a nevěděl, za jakým účelem ve St. prodlévá, čímž mu umožnil protizákonnou činnost.

Žal. úřad pozměnil tento nález I. stolice ve výroku o vině potud, že přestupek st-li za vinu kladený shledal pouze ve svrchu zmíněném výroku jeho vůči Josefu P. a v okolnostech, za jakých výrok ten byl pronesen. Z toho je patrno, že, pokud jde o čin druhý (přechovávání tajemníka komunistické mládeže), neshledal žal. úřad st-le vinným, a že výrok první stolice o vině st-lově v tomto bodě zrušil. Neprávem tedy vytýká stížnost, že žal. úřad tento druhý »důvod« přehlédl. Okolnost, že blíže neodůvodnil, proč st-le ohledně druhého činu viny zprošťuje, nemůže tvořiti vadu podstatnou, pro kterou by nař. rozhodnutí musilo býti zrušeno, neboť okolností tou nemohla st-li býti ztížena obrana, když úřad st-li v tomto bodě vyhověl.

Pokud jde o otázku viny st-le ohledně výroku jeho vůči žebráku P., nemá stížnost řádně konkretisovaných námitek a zůstává tedy tento výrok stížností nedotčen.

Stížnost obrací se pouze námitkou sub 2. uvedenou proti výši st-li uloženého trestu. V tom směru uvážil nss, že úřad I. stolice shledal přestupek st-li za vinu kladený ve dvou zcela odchylných skutkových podstatách a měl tedy za to, že se st-l dopustil dvou trestných činů, z nichž každý tvoří skutkovou podstatu přestupku, pro který byl odsouzen. Pro oba tyto činy uložil úřad I. stolice st-li jednotnou pokutu 2.500 Kč, resp. 7 dní vězení. Jestli žal. úřad jako úřad rekursní osvobodil st-le od viny jednoho z trestných činů jemu za vinu kladených, pak nemohl ponechati v platnosti trest, který první stolice uložila st-li za trestné činy dva, neboť postup takový znamená vlastně zostření trestu, ježto týž trest, který prvá stolice uložila st-li za trestné činy dva, byl mu druhou stolicí k jeho rekursu uložen pouze za trestný čin jediný, což příčí se předpisu § 5 odst. 1 min. nař. z 31. ledna 1860 č. 31. ř. z., jenž ustanovuje, že zem. úřad nesmí trest vyslovený první stolicí zostřiti.

Č. 12.101.

Zaměstnanci veřejní: I. Redukce práv obecního úředníka na přípočet ideální doby pro vyměření výslužného, plynoucích z usnesení obecního zastupitelstva, ustanoveními § 3 zák. č. 495/1921 a § 19 zák. č. 394/1922 Sb.

Řízení správní: II. Povinnost odvolací stolice vyříditi věcně podané odvolání?

(Nález ze dne 30. října 1935 č. 19.122/35.)

Prejudikatura: ad I. srov. Boh. A 4131/24, 3537/24, 3419/24, 9172/31.

Věc: František Sch. a obec města M. (za obec města M. adv. Dr. Vladimír Schulz z Prahy) proti zemskému úřadu v Brně o zápočet 10 let pro výměru výslužného.